

ХРИСТО ЯСЕНОВ

МАДОНА

Част 5 от „Рицарски замък“

chitanka.info

*Зад пустинните полета и далечните гори,
дето месеца не грее и зората не зори —*

*в тишината на скалите, надалеко от света —
гине светлата мадона в безотрадната самота.*

*А разсеял бих тъмите, превъзмогнал бих и страх,
и понесъл бих се гордо над суетности и прах,*

*и заключения замък бих посегнал да руша,
за да любя и лаская тази трепетна душа.*

*Но страхувам се, че моя тя ще бъде само ден,
а на втория — от нея аз ще бъда уморен.*

*А желал бих да я любя, вечно да я любя аз,
превъзмогнал в любовта си катадневности и мраз.*

2

*Аз уда бледен, тих и морен — дете на тъмните
пустини,
и търся светлата родина на волен отдих и сълзи;
аз търся цветните килими на твоите губерни-
градини
и хладна сянка под листата на твоите къдрави лози.*

*Аз уда бледен, тих и морен и търся шемет и забрава,
за да убия — лековерен — греха на всяка суета;
аз уда кротко да почина под твоята пролетна
дъбрава,
аз уда тебе да целуна, о моя горда красота.*

*И пак до тебе коленичил — дете на делничните
битви —*

*кат съща майка милостива прегръдки топли
разтвори:*

*жадувам галения шепот на твоите вечерни
молитви,*

жадувам грейналия трепет на твоите румени зари.

3

*Помогни ми да преплувам непрепловани морета
и да видя чудесата на неведоми страни;
дай ми слънце, за да сгрея помразените полета
дай ми пролетното слънце на безоблачните дни!*

*Дай ми пясъчния вихър на пустинята безкрайна
и бленуваните ласки на бленувана душа;
дай ми вярата на бога и великата му тайна,
да не мога обезверен, да не мога да греша.*

*И до мене приютена, приласкай ме, като майка! —
Търся топлото дихане на откъснати цветя;
търся грейнали простори и окрилата на чайка,
за да мога, като нея, над морета да летя.*

*А когато притъмнеят безпределните простори
и потърся обездомен аз родина и покров,
отвори ми ти вратата на широките си двори
и налей ми от виното на великата любов.*

*Помогни ми да преплувам непрепловани морета
и да видя чудесата на неведоми страни;
дай ми слънце, за да сгрея помразените полета,
дай ми пролетното слънце на безоблачните дни!*

4

*Усецам те, когато нощта молитви шепне,
усецам те в тъгата на всякоя сълза
и сутрин те усецам, когато лист потрепне*

и глухо се откъсне от бялата бреза.

5

*Усецам те навсъде — велика и безкрайна, —
ти пееш и танцуваш под лунните лъчи.
За другите си бездна, за другите си тайна,
а моят дух те знае — и люби, и мълчи...*

*Аз имам нерадост и скърби неверни,
и черната жажда на пясъчна степ;
аз имам отрова от горести черни
и топли молитви и песни вечерни,
които говорят за теб.*

*Ти имаш морета и вихъри бурни,
и звучната радост на пролетен ден;
ти имаш напивка във сребърни урни
и светли олтари, и утра лазурни,
които говорят за мен.*

*Аз имам далечни безводни пустини
и черната жажда на пясъчна степ;
аз имам студени и мъртви градини,
и снежни полета, и пусти долини,
които говорят за теб.*

*Ти имаш дълбоки ласкателни взори
и звучната радост на пролетен ден;
ти имаш широки и светли простори,
и пролетно слънце, и мраморни двори,
които говорят за мен.*

7

*След всяка скръб, след всяко тържество,
след всеки шум на делничните битви
аз ида пак при тебе със молитви,*

че ти си дъх от мойто божество.

*И винаги по тебе замечтан,
усещам аз отново, че живея —
и странствувам, издигам се и пея —
и моята любов е океан.*

8

*Полъхна цветен мирис на вечер ведролика,
помръкна морно слънце над сънни лесове
и вечерник засвири в крайбрежната тръстика,
развеея цветни билки и златни класове.
Часът на късна доба спокойно зацарува,
напада лунно злато над суша и вода.
Заспалата мадона през мене засънува,
заспалата мадона през мене зариде...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.